

SZEMLE.

Megjelen:
minden vasárnap.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 forint. Félévre 2 forint 50 kr.
Negyedévre 1 forint 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és Jäger Nándor
ur könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

II. tized 271. szám,
hová a lap szellemi részét illető
kéziratok is címzendők.

Bajnokverseny.

BAJNOKVERSENY.

(Képiükhöz.)

Mese, mese, mondok egyet,
Szívrehatót, hogy a hegynek
Kemény köve is megindul,
A nagy fájdalomtól, kintul,
Mit mesémnek hősei,
— Nagy családok ősei,
Szenvedének . . . .
Am mesémnek
Nem szabad eléje vágnom,
S illő, sorban referálnom:
Hogy s mikép volt a történet,
Melyről mostanság mesélek,
Mert különben a mese,
Semmi se,
Ha előre tudva van
Már a vége.
Figyelj hát jó olvasóm
A mesére.

* * *

Tul az Óperenczián,
Vagy még távolabb talán,
Allott hajdan egy nagy város,
Melynek nyoma sincsen már most.
S melynek népe
Közt, a béke
Nagy ritkán ütött tanyát,
Mert közöttök nagyra lát
Nem csak egy, de nem is kettő,
Hanem, tudná a teremő,
Hány!
S mint szeszélyes lány
Kit az ifjak elkapatnak
Zsarnoka lesz az ifjaknak;
Épen úgy, a nagyralátók,
Ha megmászták már a lábtót,
Mely magasba fölvezet
S sikerült a népkegyét
Okkal-móddal már kinyerni:
Zsarnokai szoktak lenni
Híveiknek —
És a kiknek

Nyájas szívvel hizelegtek
Addig, míg „nagyokká“ lettek,
Most halálos ellenségi — —
Mert nem igaz ám a régi
Példaszó:
Hogy a jó
Tett megtermi jó gyümölcsét,
És a hála,
Bizony, már ma,
Nem képezi ám erkölcsét
A tömegnek . . . nem dívat,
Napjainkra mely kihát!

* * *

Nos tehát, amint már mondám
Ama nagy városban, quondám,
Került sok ily nagyralátó,
Ki, mivel hogy már a lábtót
Sikerült megmásznia,
Azt hívé, hogy tászlija
Büverővel óvja, védí,
S mi baja sem lehet néki,
Akármit tesz ezután,
Hisz csupán
Önmagának számol érte,
S városának apró népe
Olyan mélyen áll alatta,
Hogy miatta
Tehet bármit nyugton, bátran,
Mert közöttük egyaránt van
Elterjedve az a nézet:
Hogy ő, ott fenn, a magasban
Ütven, megtámadhatatlan.

Különösen került kettő,
Kik ama nagy igézettől,
Melyet önmaguk körül
Vontak titkos büvkörül,
Elkábulván
S nem okulván
Számos példáján a multnak:
Hogy eddig mind rendre hulltak,
Kik tullepték a korlátot.
A tömeg élére állott
S egyik itten, másik ottan,

Büszkén, elbizakodottan,
 Egy-egy tábor élén állva,
 Egymás ellen harcza szálta,
 S szócátákban
 Küzdve, bátran
 Egymást kegyetlen leszólták,
 Nem kimélve házi oltárt,
 Szóval semmit, ami szent
 Emberek előtt, itt lent
 S mint ahogy két kard nem fér
 Egy hüvelybe, mert a tér
 Szűk nekik, mit az korlától;
 Így ez a két nagyralátó,
 Egymás mellett a városban
 Békén nem élhetvén, mostan
 Egymás ellen fenekedve,
 Készült végső bajversenyre,
 Hogy eldőljön,
 Vaj' a földön,
 Melyen bölcsőjük sem állott,
 Ki vezesse a világot?

* * *

Nosza lón nagy készülődés,
 Pennahegyzés, téntafőzés,
 Ócska mordály megtöltése,
 Régi bünök szedve présbe,
 S mivel csak egymásnak árthat
 Egyik a mászt páczba márthat
 Gyermeksírás,
 Régi irás,
 Ócska hussas
 Ép vagy lyukas,
 Összegyűjti a két bajnok,
 Mind rakásra. —
 Tudja, lássa
 Egész világ, hogy a bajnak,
 Mely e várost
 Rontja, már most
 Nem ez, hanem az az oka,
 Mert ő tiszta, annak sok a
 Bűne, mint csillag az égen,
 Tudja ő est réges régen
 S ha nem szólt is,
 Csak egy szót is
 Eddig est csak azért tette;
 Mert a lelke rá nem vette

Hogy embertársát megrontsa.
 Bajba döntse, vérént ontsa.

Végre azt' hogy kigyót békát
 Szórtak egymásra és téntát
 Vagy egy akönyvit kiírtak,
 Ócska mordálylyal megvívta,
 S ugy, amint tulnant a képen
 Látni lehet, szörnyüképen
 Elsütvén a két nagy fegyvert,
 Mely sok lármát és port felvert,
 Akkor látták, hogy töltése
 Bár kemény, de nem lő még se
 Rést vele egyik a mászon
 S hogy a világ csodát lásson:
 Ily éles töltés daczára
 A mi két hősünk, kiállta
 Megmutatni mindenknek,
 Hogy van, a kin a fegyvernek
 Sebet ejtmi nincs hatalma,
 Mert a töltés **sima testen**
 Lesiklik jobbra vagy balra.

És a vége a mesének:
 A bajvívók ma is élnek.

Mephistó.

Az öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

— Volt nadj geze-
 resz khüszjölésba bent
 mikar füispány ore-
 ság felalvastatott az
 irás, melyel Ábraj
 palgárnadj oreság le-
 küszönte üvé hivata-
 lárul. Khölönösen nem
 akart aztot a Dras-
 kóczny nadjisztelető
 oreság és thonálok
 én aztot nadjon ter-
 mészetes, mert ő
 csopa khereszténi fe-
 lebaráti szeretetbül
 belüle is szeretett
 vóna az Ábraj ore-

ságot *nem mint privatjét*, hanem *mint polgárnadjot* megjuzni. Bizemesan gondolt aztot, hojd ez idj vóna sakkal nadjobb tisztesség.

— „Hóttmezü“ mérlege mast, 3 heti pihe-
nés otán jöttötte magának megint anji erü, hojd
azt edj katona szikkba ismét kiüntsén. Phoresa
kis mérleg, az mán bizemos, aminek kell legalább
három heti kenés, hogy rudja megint valamerre
billenjen.

— A Khóbi jerekem, aki van edj nadjon
ödjes kalkulör jerek, ki akaskodott, hojd „Hott-
mezüba“ benne, külön megrendelésre van khüzölve
edjmasótán hosszu két szikk a Csáki bácsirul felüle.
Mert okoskodja a Csáki bácsi udj, hojd 2 ijen
szikk megfekszik az ü jomrát 2 hétre, a pedig
van tiszta haszon akor, mikor nincs van semi ára
a buzának és muszájn pórolni virilistának is.

Garantirozott hirek.

— **Fagygyas Nagy Pál** ur, az ujonan meg-
választott polgármester, megválasztatása emlékére
a városnak adományozta, a telekkönyvnel ez ideig
elhelyezett összes jeremiádjait. A nagylelkü ado-
mányt egy küldöttség köszönte meg a polgármes-
ter urnak, amelynek élén Csáki Mihály bátyánk
állt, megindító beszédben ecsetelvén az adomá-
nyozó előtt a „pórolás“ elméletét, ugyamnyira, hogy
a polgármester ur, a pórolástól egészen áthatva,
adománya felét visszavonta, kilátásba helyezvén
azonban, hogy polgármestersége 25 éves jubileuma
alkalmából e most visszavont részletet is csak a
városnak fogja adományozni.

— **Nagytiszteletü Draskóczy Lajos** ur, ki-
nek szívét elfacsarja vagy elszoritja — saját sza-
vai szerint, hogy vádat kénytelen emelni a volt
polgármester ellen, nem fogadja el annak lemondá-
sát, mert elfacsarodott szívének okvetlenül szük-
sége van arra a lélekemelő látványra, hogy Ábrai-
t, mint polgármestert nem mint privat embert
akarná kipellengérezve látni. A nagytiszteletü ur,
a famozus lemondás óta, szive ez igaz őszinte fáj-
dalmában már 12 tuczat zsebkendőt sirt tele ke-
serves könnyekkel.

— **A lerándulni szándékozott Petőfiak**,
hosszas készülődés után, végre csakugyan rászán-
ták magukat, hogy hivatalosan is tudassák ható-
ságunkkal, miszerint a napokban végleg elhatá-
rozták lerándulásuk bizonytalan időre történt el-
halasztását. Őszintén üdvözljük a derék Petőfia-
kat e gyors elhatározásukért, bár sajnáljuk, hogy
most nem jöttek, amikor nálunk volna elég
látni való.

— **Czifra Jutka** leszámolt a rendőrséggel,
vagy a rendőrség vele, elég az hozzá, hogy ismét
ott árulja a hust és zsirt a piacon, az ebek nagy
nyugalanságára, sőt még büszkélkedik vele, hogy
ő immár tul esett az — *ebek harminczadján*.

— **Az állandó műkedvelő társaság** ki sem
pihelve csak imént szerzett babérait, már is
ujabb előadásra készül, ez alkalommal „*Egy rossz
ember*“ czimü három felvonásos vigjátékra. Az
eszmét a társulatnak, e darab színrehozásához,
mint halljuk, a közéletünkben legközelebb lefolyt
események adták meg és sikerült is már az igaz-
gatóságnak, a czimzerep eljátszására egy kiváló
szakerőt megnyernie.

— **A magyar orvos és gyógyszerész egy-
letek**, tekintettel a most mindenfelé dühöngő nagy
egészségi ragályra, elhatározták, hogy 00000
frank pályadíjat tűznek ki ama kérdés tudomá-
nyos és szakszerű megfejtésére: mik az okai a
kóros állapotok nagymérvü összezsugorodásának
az emberi szervezetekben, holott az emberi szel-
lemek kóros állapotai olyan kiterjedettek és mi-
ként lehetne ez utóbbiak összezsugorításával inkább
az előbbieket kiterjeszteni?

A műkedvelőkhöz.

Megtörve a jég már, csak bátran előre!
Gáncs el ne riaszson, ne sértsen közöny;
Elnémul a gáncs majd, közöny is megtörik.
S az elismerés is utóbb csak megjön —
Egyetlen csapással fát se dönthetünk le;
Gyors hatás nem hat be mi közönségünkre.

Hisz a szépnck jónak van ellene mindig,
Bandzsi szemmel nézi a gaz, a gonosz,
Örül szive lelke, ha hogy a babértól
Mit elismerés nyujt, megrabol, megfoszt,
S illenék-e ezért lemondani gyáván
S nem küzdeni tovább, utból félre állván?

Nem! mutassátok meg, hogy küzdeni bátor
A nemes eszméért egyként, mindenik,
Mutassátok meg, hogy diadalt kivívni
Bár mi magas árért, kedvetek telik
Legyen jelszavatok most és jövőndőre:
Nemes szép eszménkéért csak bátran előre!

Rézfokos

Az ovodából.

Megtörtént események. — Elárulta: **Parányi.**

Károlyka: Ovodász bácsi télem, mi az a hivatalos titok?

Ovodás: A hivatalos titok — az — az egy olyan titok, a melyet nem tud senki csak a szerkesztő bizottság.

Károlyka: Ovodász bácsi télem, hát ezután az edész szeltesztő bizottság iltat azt a tisz nulfaltnyi ezített a Hódmező Vászálhel mult heti számába?

Ovodás: No persze! Hisz láttad, hogy alá volt nyomtatva.

Károlyka: Hát asztán hod iltat annian ed ojan lövid tisz ezített?

Ovodás: Bolond kérdés! Hát ugy, hogy a Karancsi bácsi kieszelte, a Halmi bácsi leirta, a Draskóczy bácsi kikorrigálta, én meg aztán — lemásoltam.

Találgatók kérdések.

* Ki lesz Ábrai utódja a polgármesterségben?

Egy a sok közül.

* Miért halálos ellene Karancsi Ábrainak?

Mert nem tudja neki felelni, hogy egyszer megmentette.

* Micsoda dolga volt Czifra Jutkának a rendőrséggel?

Kutya dolga!

* Kik örülnek legjobban az Ábrai lemondásán?

A polgármester aszfaltosok.

* Miért billen csak néha egyet-egyét a Hódmező mérlegének a nyelve?

Mert a kenést várja.

* Mi a legnagyobb lehetetlenség ma Vásárhelyen?

Egy Karancsi-Ábrai fuszió.

Travesztált népdalok.

I.

Foly a Bodrogi-ügy csendesen —

Bedig lefolyását úgy lesem — —

Mint a macska a his egeret . . .

Macska vagyok: Ábrai nyelék!

*Élég azt fogják rám a gonoszok,
Hogy én bosszuálló, rossz ragyok —
Pedig én nem hérék egyebet
Csakis — macskahént — his egeret!*
Karancsoff.

II.

*Élégölnék ám mi, csak hagynának,
De nincs foganatja a vádnak.
Hözgyülés, igaz hogy meghövez,
Hej! de nekünk még nem elég ez!*

*Olyan felizgatott az elménk,
Síteni tudnánk, ha nem szégyelnénk,
Mért hogy hőrmünk hőzé nem adtak,
Miköz befalnánk — egy falatnak.*
A szerkesztő bizottság.

Kacsá Jónás napidijas levele néhai kedveséhez.

Szüm szende szerelme!

Evviva! éljen! szetreászke! Hoch! Hurra! kiáltok föl a világ minden nemzeti-ségének nyelvén, mert hiszen a világ minden nemzetiségü díjtalan napidijas díjnokai osztakozhatnak szüm örömben, ha megtudják, ha meghall-

ják az én kitörő örömem bugyborékoló forrásának csörgedezését, mely nem locsog-fecseg kevesebbet, hanem ha azt: hogy végre is sikerült lemondásra bírni a „nagy urat“ a minden díjas és díjtalan napidijasok korlátlan fejedelmét: a polgármestert! — Igen, oh Ludomillám! ő bukott! hatalmi pol-

czáról olyan mélyen szállt alá, akár csak az a hurkaszál, mely ajkam sülyesztőjétől alászálott gyomrom labirintjébe és melyet a te angyali jóságodnak köszönhettem egykoron, oh Ludomillám!

Győztünk! Üdvriadalmi diadalmi üvöltés vonul át minden igaz napidijas kebelén, mikor látja, hogy ledöntve a zsarnokság, kiküzdve a függetlenség, bárha csak rövid időre, oh fájdalom! mert hiszen a közgyűlés nem sokára egy új zsarnokot küld a nyakunkra s talán, — oh Ludomillám! még kimondanom is nehéz — egy még zsarnokibb zsarnokot, mint volt a volt!

De Kacsád rendeltetése az a földön, hogy zsarnokra zsarnokot cseréljen urául s hogy egy urat ismerjen el szelleme, egy urnőt szive fölött. S e szív urnője te vagy, oh Ludomillám! nem zsarnoka, hanem királynője, ki 46 tavasz hervadhatatlan, mert már kiaszott bájaival büvölöd hódító álmokba és ábrándokba a te édes Jónáskádat, kinek feje nyelén a te szere'med, a te imádatod rózsapiros hajnala dereng, melyet csak itt ott homályosít el egy-egy kékes ibolyaszínű fellegecske.

Költői képletekben kerültem körül kögületes orroncsom rézbányáit. Bár volnának azok aranybányák, oh Ludomillám! hogy lábaidhoz rakhatnám még most, néhaiságodban is, összes kiomló kincseit, elévülhetetlen szerelmem tanúságiként, csekély viszonzásául annak a sok jónak, miben gyomromat a te végtelen jóságod és bőkezűséged részesíté egykoron.

Oh, mert mi volnék én ma ez angyali bőkezűség nélkül? Megérhettem volna-é valaha azt, hogy elmondhassam: díjtalan díjazott napidijas vagyok? Vagy úgy jártam volna tán, mint a szegény ember számara, mely szerencsétlenségre akkor mult ki, mikor már szerencsésen megszokta volna a koplalást, s így igazi arany szamarává vált volna az ő gazdájának?

Örök rejtély mindaz előttem, oh Ludomillám! csak homályosan sejtem, mint a macska az esőt, hogy a kiváló gond- és figyelem nélkül, melyet egykoron gyomromnak szenteltél, aligha lett volna ujlag kiáltani alkalma: Evviva! éljen! szetreászke! Hoch! Hurrá! a te díjtalan díjasan szerető

Kacsádnak,

Románcz.

Erkély ablakánál
Halovány kis lány áll —
Lenn, a járda kövén,
Szerelmetes legény.

S a legény kezében
Gitár, mely az éjben
Megtörvén a csendet,
Szerelmi dalt penget.

Accordok felszállnak — —
Halovány kis lánynak
Szívébe röppennek
S ott vizshangra lelnek.

A legénynek ujja
Húr közé kap újra . . .
Fent nyilik egy ablak
S a dalnok fejéhez
Vizes bögrét csapnak!

Bunkó.

Adomák.

Egy kitünő és istenfélő lelkész egyszer, ünnepi szónoklatában, élesen kelt ki a nagyok és hatalmasok elvetemültsége és gonoszsága ellen. Templomból kijövet, a hatalmasok egyike meghívta őt ebédre és ebéd közben, a szónoklatról beszélve, mondá:

— No, főtisztelendőséged ugyancsak megmosta ám a fejünket, mai beszédében!

— Nagyon sajnálom, viszonzá gyorsan a lelkész, hogy csak a *fejüket* értem, mert, őszintén szólva, én a *szívükre* céloztam.

Valaki panaszszal ment a bíró elé, ki azonban panaszát olyan valószínűtlennek találta, hogy magát a panaszost hazugnak nevezte. A becsületben megsértett ember erre tanuit állítá elé és

fényesen beigazolta, hogy panaszja igaz és nem hazugság.

— Nos, tehát! akkor vissza fogom önnek adni a becsületét, mondá a megszégyenült bíró.

— Soha se fáradjon, bíró uram! viszonzá méltatlankodva a panaszos. Mert ha ön mindazoknak vissza akarná adni a becsületét, kiket attól megfosztott, ugy utoljára önmagának semmi sem maradna.

— Tud-e ön ügyesen hibákat kivakarni az írásból? kérdé az ügyvéd, egy hozzá irnoki állásért folyamodott fiatal embert.

— Oh, igen jól értek ehhez! teletl örömmel a fiatal ember, azt hívén, hogy ez az állomás elnyerhetésének főkélléke.

— Nos, akkor nem használhatom önt — mondá az ügyvéd, — mert nekem olyan irnok kell, akinek nincs szüksége rá, hogy íráshibákat kapargasson ki.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephisto.**

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a t. közönség és megrendelőimmel tudatni, hogy **f. hó 8-tól**

asztalos-üzletemet

a főúton lévő Bereczk-féle házból a **szentesi-utczai Lövi Ferencz ur házába**, az ugynevezett „**veres ökör**“ épületbe tettem át, hol is mindenféle épület- és legfinomabb butorasztalos munkák a legjutányosabban készítettnek.

Tisztelettel

ifj. Antal János

asztalos.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a t. temetkezőket azon **ujabb intézkedéséről** tudósítani, hogy helyben, a **szentesi-utca 4-ik szám alatti**, a m. kir. adóhivatallal szemben, saját házámban levő

első h.-m.-vásárhelyi

temetkezési fővállalatomat

valamint a **Dósits-féle ház** sarkán levő nagypiacztéri **temetkezési fiókraktáramat** úgy rendeztem be, hogy esetleges vásárlásaikat, a temetkezési társulatok bizottsága által helyben hagyott és elfogadott, **7 osztályba sorozott árjegyzék** szerint eszközölhessék. Az említett 7 osztályba sorozott részletes **rendkívüli árjegyzéket**, melynek hiteles másolata a temetkezési társulatok állandó bizottságának birtokában van, úgy temetkezési fővállalatomban (szentesi-utca 4-ik szám), valamint fiókraktáramban (nagypiacz-tér, Dósits-ház sarokhelyisége) minden bevásárló megtekintheti és tájékozásképen összes temetkezési cikkeimet beható vizsgálat alá veheti. Vizsgálata eredménye bizonynyal az lesz, hogy nálam minden e szakmába vágó cikk finomságra, izlésességre, kiállításra, értékességre és egyáltalán jóságra nézve, hasonlíthatlanul olcsóbb és kitünőbb mint bárhol.

Ez állításom igazolására szolgáljon az alábbi oklevél, melylyel a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezetének állandó bizottsága a f. 1884-ik évi április hó 6-án kiűntetett.

Ezen **rendkívüli árjegyzék** közrebocsátása folytán szabad legyen remélnem, hogy a temetkezésre bevásárlók, saját érdekükben is, vállalatomat továbbra is felkarolják.

Maradtam kiváló tisztelettel:

KISS BERTALAN

az első h.-m.-vásárhelyi temetkezési vállalatok tulajdonosa.

Szentesi utca 4. sz., a m. kir. adóhivatallal szemben, hol temetkezési cikkek az éj bármely órájában is kaphatók
23. áll. biz.

1884. szám.

T. cz. Kiss Bertalan urnak, a h.-m.-vásárhelyi 1-ső temetkezési vállalat tulajdonosának, szentesi-utca 4-ik szám, helyben. Van szerencsénk önt értesíteni, hogy a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezte az ön ajánlatát azon alapon, hogy az ön temetkezési cikkei az összes ajánlattevők megfelelő cikkeinél összehasonlíthatlanul jobbak, értékesebbek, izlésteljesebbek és ezek daczára az eladási árak mégis tetemesen a legkisebbek, **dicséretes osztályzattal** tüntette ki s egyszersmind önt a temetkezési társulatok szövetkezetének egyedüli szállítójánul megválasztotta. — Kelt H.-M.-Vásárhelyen, a temetkezési társulatok szövetkezte állandó bizottságának 1884. évi április 6-án tartott üléséből. **Nagy Tamás** áll. biz. elnök, **Hoffer Imre** áll. biz. jegyző, **Asztalos Sándor**, **Borsi Géza**, **Asztalos János** áll. biz. tagok.

VUKOVÁRI KÉZ- és ARCZKENŐCS.

A legkitünőbb szer szeplő, májfoltok és az arczbőr minden egyéb tisztátalanságai ellen.
Egy tégely ára **50 kr.**

DR. RICHTER CSÁSZ. KIR. UDVARI FOGORVOS
MEUTHIN FOGPORA

☞ A legjobb a fogak ápolására és fehérségük megóvására. Egy doboz ára **40 kr.** ☞

Kapható: **Hegedüs Antal** diszmű- és rövidáru-üzletében a „Népbank“ mellett.